

[Gerda Møller.]

man har kunnet vurdere resultatet af dette studieforløb. Så hvis der er nogen, der har vildført befolkningen, er det i hvert fald de mennesker, som har stemt for denne bevilning, og så har befolkningen også krav på at vide, at de er blevet vildført først og fremmest af dem.

Nu kommer der så en undervisningsminister og beder om finansudvalgets tilslutning til for anden gang at gennemføre et uddannelsesforsøg omfattende én årgang studerende, der skal optages i sommer og afslutte deres uddannelse i 1980 om sommeren, og lader altså hånt om, at forudsætningen for overvejelserne om institutionens fremtid måtte afhænge af en vurdering af uddannelsesforløbets resultat. Nu skal det åbenbart hedde sig, at én årgang ikke er tilstrækkeligt vurderingsgrundlag. Hvorfor fastsatte man så den bestemmelse i 1972?

Der er jo også noget, der hedder økonomi, og selv om ministeren har pengene på budgettet, kan det nok forekomme mærkeligt, at efter at have skåret ned på så godt som alle de bestående seminarers optagelseskapacitet — også dem, der ligger i samme amt som Det nødvendige Seminarium — så skulle man udvide disse forsøg, før de er vurderet. Det kan vi ikke gå med til fra konservativ side, og vi er derfor helt enige med fremskridtspartiet i opfordringen til ministeren om at trække aktstykket tilbage.

Men jeg vil da gerne benytte lejligheden til at stille ministeren nogle spørgsmål i forbindelse med forsøgsvirksomheden, og jeg skal for en ordens skyld sige, at jeg har dem skriftligt og vil indlevere dem i udvalget, hvis ministeren ikke er i stand til at besvare dem på stående fod.

Det første spørgsmål er, om Det nødvendige Seminarium stadig væk ikke er undergivet et løbende pædagogisk tilsyn fra undervisningsministeriet, og hvis det ikke er — det fik man jo svar på i det politisk-økonomiske udvalg, jeg tror, det var engang i august 1974 — hvorfor det ikke er.

Det andet spørgsmål er, hvor mange eksaminer der har været afholdt på institutionen, altså i hvor mange fag og med hvilket resultat. Jeg vil også gerne have at vide, om alle forhold til Danmarks Lærerforening er bragt i orden. Det har de i hvert fald ikke været fra starten, og jeg vil også gerne have

at vide, om ministeren har til hensigt inden for en overskuelig fremtid at give institutionen status som privat seminarium. Der står i aktstykket, at det har ministeren ikke til hensigt lige nu.

Vi har i det konservative folkeparti ikke noget imod eksperimenter. De er nødvendige for at undgå stagnation, og vi kan også give pædagogerne ret i, at det er af betydning, at man, inden man begynder et undervisningsarbejde blandt børn og unge, har været ude i det samfund, man skal virke i for at lære andre former for tilværelsen at kende. Men det behøver vi ikke nogen udvidet forsøgsordning til på Det nødvendige Seminarium. Det sker jo allerede i dag, at folk efter at have været ude i det praktiske erhverv går ind i en læreruddannelse. Det er jo bl. a. højere forberedelseseksamen et bevis på .

Og hvorfor en hel del af den oplevelsesbaggrund, som man finder så nødvendig, absolut skal tilegnes i busser, som først og fremmest går til u-landene — de går jo ikke til nogen steder her i Vesteuropa, og de går slet ikke til USA — og hvorfor man skal bruge tid på både at indrette og lære at passe busserne og også tvinges til at leve i det kollektiv, som foregår i busserne, er noget af det, jeg ikke helt forstår.

Ministeren henviser til de gode resultater — det har man gjort både fra hr. Lysholt Hansens side og også fra fru Grethe Philips side — og det lille frafald samt elevernes og lærernes entusiasme. Ja men det er da også glædeligt, hvis vurderingen af forsøget så også kommer til at stå mål hermed. Men dér tillader jeg mig at have min tvivl, og den tvivl har jeg, efter at jeg i aftes selv i den udsendelse, der hedder „Efter radioavisen“, hørte interviewet med seminarielæktor Troels Johansen fra Herning. Han har selv fungeret som censor i faget undervisningslære ved seminariet, og han har, som vi nu hørte den tidligere undervisningsminister, fru Tove Nielsen, sige heroppefra, trods Amdi Petersens udtalelser i radioen, lige bagefter i går i et brev af den 9. april indgivet en klage over eksaminationsforholdene på seminariet. Han har klaget til direktoratet, efter hvad han har udtalt i regionalradioen i dag.

Men jeg vil gerne lige her nævne det, for jeg synes, folketinget har godt af at høre,